

Deze dichtbundel is het resultaat van een poëziewedstrijd met als thema De Maas. De wedstrijd werd georganiseerd door een platform van drie verenigingen die het promoten van het Nederlands in hun doelstellingen hebben: het Algemeen-Nederlands Verbond Regio Beide Limburgen, de Orde van den Prince afdelingen Maastricht en Maasland (Maaseik) en Mamixring Land van Loon-Nieuw Eyck.

Het titelgedicht werd geschreven door Merlijn Huntjens, Nederlands dichter uit Heerlen, die poëzie schrijft en teksten voor performances. Alle andere gedichten werden uit zo'n 1.500 gedichten door een onafhankelijke vakjury geselecteerd voor deze bundel. De inzendingen kwamen van leerlingen uit de volgende middelbare scholen in Belgisch en Nederlands Limburg:

Bernard Lievegoed College (Maastricht)
campus de helix (Maasmechelen)
Campus Mosa-RT (Maaseik)
GO! Atheneum Tungrorum Campus Plinius (Tongeren)
GO! Atheneum Campus Van Eyck (Maaseik)
GO! Middenschool Campus Van Eyck (Maaseik)
Mosa-RT eerste graad (Neeroeteren - Maaseik - Kinrooi)
Scholengemeenschap Groenewald (Stein)
Scholengemeenschap Sint Ursula (Horn)
Sophianum Scholengemeenschap Heuvelland (Gulpen)
Stedelijke Academie afdeling Woord (Maaseik)
Stedelijke Humaniora (Dilsen-Stokkem)
Valuascollege (Venlo)

De publicatie kwam tot stand met steun van het ministerie van Cultuur Vlaanderen, de Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden te Brussel, Regionaal Landschap Kempen & Maasland, Euregio Maas-Rijn en het Vlaams-Nederlands huis voor cultuur en debat deBuren.

*de maas is niet zomaar
een blauwe lijn
naar het noorden*

en zo zijn er nog een hoop dingen
die op het eerste ogenblik kraakhelder
en misschien wat weinig lijken te zijn
maar die, wanneer we goed kijken,
openspringen voor onze ogen en groter zijn
dan bijvoorbeeld wij.

neem nou een boom.
dat is niet zomaar een houten stok
met groene haren
net zomin als dat een steen
gewoon een zwaar gewichtje is
dat de hele dag op de grond ligt te niksen.

een dier is meer dan levend pluche
of decoratie voor bij je nieuwe jas.
of neem nou een Limburger.
dat is niet zomaar iemand
die voor het gemak wat langzaam praat
de hele dag vlaaien bakt
en nooit naar de hoofdstad zwaait.

al die dingen die ik net opnoemde
zijn net zo vaak, net zo veel verhalen
als boeken.

je weet wel, die uitvouwbare dingen
waar je, als je pech hebt,
niet zo gemakkelijk uit kan komen.

net zo vaak, net zo veel verhalen
als de verhalen die drijven op
de maas.

je weet wel, dat water dat meer is
dan een blauwe lijn naar het noorden.

het enige dat je soms nodig hebt
is iemand die al wat langer naar de wereld kijkt
en dingen zegt zoals:

*de maas? ja.
daar kan ik nog iets over vertellen.
schooltassen van tafel.
leg er eens een papiertje neer.*

Sam Hertogen

12 jaar

Ik ben een Maaslander.
De Maas zit in mijn genen,
in mijn hoofd, in mijn hart en in mijn tenen.
Onze Maas met haar duizenden gezichten.
De maan, die haar iedere nacht weer zal verlichten.
De zon, die haar iedere ochtend weer zal verwarmen.
En wij, die haar altijd zullen blijven omarmen.

Koen Van den Goor

12 jaar

Parijs heeft de Seine, door Keulen loopt de Rijn
De oude blauwe Donau loopt altijd nog door Wenen
Maar wat het mooiste is
Dat weten wij beslis'
Dat is ons Moeder, dat is ons Moeder Maas
Die mooie Mosa, die mooie Moeder Maas
Zoals zout bij peper, zoals brood bij kaas
Zo hoort bij ons ... ons moeder Maas
Luik heeft het Sint-Lambertusplein
Maasmechelen heeft de Terhills
Namen heeft de Citadel
En Maaseik heeft het kasteel van Wurfeld
Maar één ding heel alleen
Dat hebben wij gemeen

Lotte Van Schijndel

12 jaar

DE MAAS

De Maas stroomt
zoals het meisje droomt
De Maas leeft
zoals het meisje beeft
De Maas heeft macht
zoals het meisje dat lacht

De Maas beweegt als een vlag
Het meisje zegt hem gedag

Het meisje loopt weg
De Maas schreeuwt haar nog na

'Dag'
Het meisje knikt
Ze denkt dat ze de Maas wel mag

Mats Creemers

12 jaar

Een paard staat te grazen aan de waterkant
Het groene gras smaakt naar kaviaar
Onbewust van het komende gevaar
De regen plentst op het akkerland

Opgeschrikt door bliksem en gedonder
Paniek in haar ogen
Vluchten naar het droge
De planten gaan kopje-onder

De dijken versterkt
Met man en macht wordt er getracht
De schade beperkt

Zo verwoestend en mooi tegelijk
De zon schittert weer op het kalme water
Onze rivier, de koning te rijk.

Elisabeth Vandoren

12 jaar

drup

drup

spet spat

kronkel

klets

drup drup drup drup drup drup drup drup REGEN!

Water komt erbij en

klots klots

holt

UIT!

DRAAIT KEERT d

R

A

A

I

T

| OVERSTROOMT | / ____

en de Maas meandert verder

in de Noordzee

Kyan Steemans

12 jaar

Maas langs de oever geslagen, weerspiegelend in de stilte van de nacht.
Stromen verzamelen zich samen, glimmend in het licht van de maan.
De rustige stroom van de Maas, langs eindeloos rivierlandschap. Een
natuurwonder dat we dankbaar bezichtigen, omkranst in weelderig
groen. Verloren in het schouwspel van grootste schoonheid en pracht.
We staan hier verstomd en ademloos bij de kracht van de Maas.

Amaryllis Wellens

12 jaar

Onze Maas
Woest en overheersend maar ook verbindend,
zo verschillend, zo verrassend.
Altijd vloeit ze door,
in goede tijden en in slechte tijden.
Ze trekt zich nergens iets van aan,
niet van mensen, niet van dieren.
Soms wil ik zijn zoals zij,
gewoon doorgaan, nooit stoppen.
Van tijd tot tijd meer geven of minder geven.
Ik kan daar kracht uit putten,
me zo machtig voelen als de Maas.
Zij neemt rotsen en wrakhout mee,
zoals ik herinneringen, goede en slechte.
Ik ben op zo veel plaatsen in gedachten,
net als onze mooie Maas.

Wout Casters

12 jaar

DE MAAS

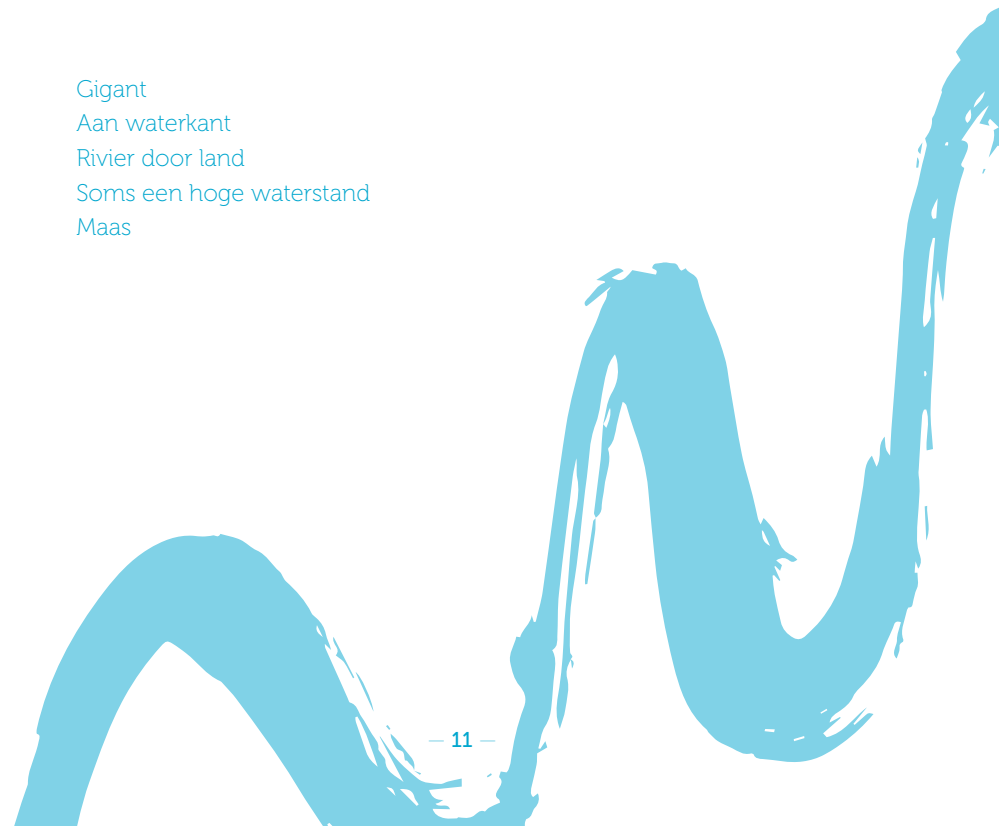
soms ben je hoog, soms ben je laag
soms ben je snel, soms ben je traag
soms ben je breed, soms ben je smal
maar je bent er in ieder geval

ook al ben je niet zo blauw
toch kijkt iedereen naar jou

Luuk Heuts

12 jaar

Gigant
Aan waterkant
Rivier door land
Soms een hoge waterstand
Maas

Pieter Schreurs

12 jaar

De Maas

950 kilometer, een boeiende, lange reis
In Frankrijk het vertrek, nog zeer bescheiden en klein
Niet altijd rozengeur en maneschijn
In Verdun een trieste rode gloed
door het vergieten van zo veel bloed
Langs haar oevers zag Jeanne d'Arc het levenslicht
Een grote dame, op de brandstapel verplicht gezwicht
Onderweg ook ontspanning, cultuur en plezier
met de hulp van Ourthe, Lesse en Samber als zijrivier
Trots en eer in Dinant, Adolphe Sax was hier
Flirtend met grenzen hier en daar
Nederlands en Belgisch Limburg vinden elkaar
Ook voor Duitsland was dit bijna waar
Soms meanderend wispelturig en gevaar
Ging haar boekje bijna te buiten in Maaseik vorig jaar
Via de delta met Rijn en Schelde in Nederland
vrijheid en met de Noordzee een eeuwige band

Elien Beenders

13 jaar

Maasgedicht

De Maas is als een mens
Alles wat erin terechtkomt
Voert ze met zich mee
Er zijn dagen
Zonder klagen
Waarop alles prima vloeit
De Eik aan de oever groeit
Er zijn ook dagen
Met onmenselijk moeilijke vragen
Dan zal de Maas overstromen
En iedereen dwarsbomen
Net zoals de mens
Bereikt de Maas dan zijn grens

Olivia Louw

13 jaar

Als de Maas een puber was

Met klotsende oksels baan ik mijn weg, door het land, door het leven.
Linksom, rechtsom, het is mij om het even.
Ik meander, verander, verover. Ik betover met mijn grillige aard.
Soms lieflijk, soms onstuimig. Ik kan razend zijn en nietsontziend.
Toch breng ik gulle gaven: water en grind.
Ik geef en ik neem en snij bochten af waar ik maar wil.
Ik kán rustig zijn, maar sta nooit stil.
Zoals jullie er nooit bij stilstaan dat we elkaar nodig hebben.
Onze levens worden door elkaar bepaald.
Mijn kwaliteit wordt door jullie onderuitgehaald.
Jullie gebruiken me als afvalputje, als gifbelt,
terwijl elke verontreiniging ons aller levens beknelt.
De meeste bezoekers komen vooral om van mij te profiteren.
Dat mag! Maar dan moet je ook eens f*cking@! leren
om mij schóón te houden en het niet alleen over te laten
aan een stelletje idealistische dopjesrapers, plasticprikkers,
flessenverzamelaars en andere milieuridders.
#Lekker makkelijk!
Al eeuwen blijven we marchanderen,
schipperen en laveren,
de mens en ik.
Dacht je dat ik het nog langer pik?
Ma'ass!

Iona Coopmans

13 jaar

De Maas

De Maas stroomt al jaren
helemaal tot aan de Noordzee
Soms ga ik naar haar staren
of loop een stukje mee
Soms erg diep, soms erg laag
dat hangt af van het weer
Soms erg snel, soms erg traag
maar mooi iedere keer
Als voor iedereen zijn tijd is gekomen
zal de Maas nog altijd stromen

Fenne Boom

13 jaar

Herinneringen

ik ging altijd met mijn zusje naar de Maas
samen wandelden we in haar prachtige landschappen
en vertelden we elkaar de meest komische grappen
of we aten ijsjes in de meest overheerlijke smaken
op een bankje kletsten we over van alles

we picknickten bij de madeliefjes op een laken
naast het blauwe water van de rivier
dan keken we naar de eendjes die onze broodkruiden opaten
samen hadden we veel plezier

nu is ze er niet meer
nu kan ik alleen nog maar over haar dromen
maar onze schitterende herinneringen blijven voor altijd
in het blauwe water van de Maas stromen

Finn Deenen

13 jaar

Ze kijkt vanaf haar huis
naar de stromende rivier
en voorbijkomende schepen,
alleen zij gaat niet mee, zij blijft hier.

Terwijl haar geest vaart naar vroeger,
naar toen haar leven nog stroomde,
toen ze nog jong was
en nog vrij droomde.

Maar met de voortgang in jaren is ze
versmald en verzand.
En zij, langzaam maar zeker,
voor altijd aan de kant gestrand.

Nu rest haar slechts het langsvaren van schepen,
hoe ze komen en gaan, stroom op en stroom af.
Treurig wenst zij hun behouden vaart,
zelf traag zinkend in het graf.

Fenna Stockmans

13 jaar

De Maas

Je schreef je naam in het zand.
Kleine golfjes kwamen en spoelden
hem weer weg in de Maas.

Je schreef je naam in mijn hart.
Verweven
met oude herinneringen waar jij
in verder leeft.

Lieve papa, ik denk aan je als ik weer bij de Maas ben.
Maar als je er dan bent, dan verdwijnt je weer.
We speelden samen in het water, maar als ik nu in het water kijk,
dan zie ik mijn eigen weerspiegeling en kan ik de
herinneringen nergens meer vinden.

